

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 10 (146), ЛІПЕНЬ 2012 ГОДА

Цытата нумара:

Не так добра ідуць справы з чалавецтвам, каб большасць галасавала за лепшае.

Сэнека, філосаф.

ПОГЛЯД РЭДАКТАРА

БЫЛІ. ЁСЦЬ. БУДЗЕМ

У краіне млява працякае палатачная кампанія па выніках якой будзе абвешчана аб стварэнні Палаты прадстаўнікоў пятага склікання. Рэпрэсіі рэжыма па выніках прэзідэнскай кампаніі 2010 года зачысцілі палітычнае поле краіны. Апазіцыйны рух апынуўся ў вельмі раздробленым стане не здольным для кансалідацыі і рэальнага змагання з рэжымам. Неабыякавых грамадзян хвалюе пытанне аб тым, што магчыма дасягнуць апазіцыі ў палатачнай кампаніі.

Сапраўды, вызначэнне мэтаў і рашаемых задач у палітычнай кампаніі першаасноўна для паспяховай дзейнасці. Сярод вялікай колькасці агучаных раней мэтаў і задач для удзелу у гэтай кампаніі магчыма вылучыць дзве вядучыя ідэі. Першапачаткова, задоўга да палатачнай кампаніі пра сябе заявілі прыхільнікі ідэі байкоту. На выбары не хадзіць, бо няма умоў для дэмакратычных выбараў, у краіне маюцца палітычныя вязні пасля гвалту 19 снежня.

Іншыя апазіцыйныя лідэры выказалі меркаванне, што няўдзелам у палатачнай кампаніі вызваленне палітвязняў не наблізіш, магчымасць камунікацыі з электаратам, каб данесці свае ідэі страціш. Таму трэба у кампаніі удзельнічаць, патрабаваць вызвалення палімтвязняў, звяртаючы увагу на гэтую вялікую праблему. А наконт таго ісці да канца ці не, то меркаванні падзяліліся. Адны гатовы зняцца, калі да датэрміновага галасавання не будуць вызвалены палітычныя вязні, а прыхільнікі Сяргея Калякіна збіраюцца ісці да канца.3 улікам таго, што прыхільнікаў байкоту па апытаннях каля 14%, а сацыяльная база прыхільнікаў перамен да 30-40%, то па азначэнню байкот не адбудзецца. Але і данясенне сваіх ідэй не можа лічыцца мэтай удзелу, бо данасі ці не данасі, а рэжым пасля мінулагодняга крызісу крыху рэабілітаваў свой давер у электарата.

Што ж павінна зрабіць апазіцыя ў гэтай кампаніі? Што павінна рабіць апазіцыя, калі ў краіне толькі "адзін палітык"? Гэта мы ведаем ужо не менш дзесяці гадоў. Рэжым актыўна імкнецца паказаць, што апазіцыі не існуе, што яна не мае ніякай падтрымкі ў народзе і наогул нічога не варта. Рэжым з усіх сіл імкнецца навязаць выбаршчыкам міф аб тым, што ўлада і народ адзіны. І асабліва гэта імкнецца паказаць пад час выбарчых кампаній дамалёўваючы яўку выбаршчыкаў да 95%, а падтрымку кандыдатаў ад улады да 80-85%. Пры гэтым па ацэнках незалежных экспертаў лічбы яўкі і падтрымкі завышаюцца па 30-40%.

Таму відавочна бачыцца, што дэмакратычныя кандыдаты, арганізацыі, якія задзейнічаны ў гэтай імітацыі выбараў павінны паказаць, пераканаць электарат у тым, кажучы словамі Караткевіча, што апазіцыя была, ёсць і будзе. А прасцей кажучы паказаць народу, што "МЫ ЁСЦЬ!".

Паказаць, што мы ёсць не атрымаецца ва умовах байкоту, калі вертыкаль праз адміністрацыйны ціск загоніць на выбарчыя участкі больш 50-60% выбаршчыкаў, а абвесціць яўку ў 85-95%. Паказаць народу, што апазіцыя ёсць магчыма толькі пры актыўным кропкавым удзеле ў гэтай палатачнай кампаніі. Удзел павінен быць кропкавы, каб сілы апазіцыі былі кансалідаваны на адной ці двух акругах у буйных гарадах і 5-6 у Менску. Менавіта праз кансалідацыю сіл або канцэнтрацыю сіл апазіцыйнай структуры на адной акрузе магчыма арганізаваць назіранне на кожным выбарчым участку двума-трыма назіральнікамі пад час датэрміновага галасавання. Зразумела, што гэтаму эфектыўнаму назіранню павінна папярэднічаць актыўная агітацыйная кампанія. Менавіта гэтага накірунку трымаецца лідэр Руху "За Свабоду!" Аляксандр Мілінкевіч, які вядзе збор подпісаў па Уручскай выбарчай акрузе. Такія кропкавыя акругі маглі б мець і іншыя дэмакратычныя структуры, дзе была бы рэальная выбарчая барацьба і ў неспрыяльных, недэмакратычных умовах.

Важным элементам выбарчай агітацыі павінна быць тэза аб тым, што кіруючы рэжым стварыўшы палітычных вязняў, разарваўшы палітычнымі прысудамі адносіны з еўрапейскімі краінамі пагаршае жыццё беларусаў праз татальную залежнасць ад Расеі, праз кансервацыю палітычнай, эканамічнай і сацыяльнай адсталасці ад цывілізаваных краін. У гэтых умовах сумленныя грамадзяне павінны гуртавацца вакол кропак супраціву вольнага руху дзеля вяртання краіны на шлях цывілізаванага развіцця.

Леанід Гаравы.

ПАЛАТАЧНАЯ КАМПАНІЯ

ЗМЕНЕНА МЕСЦА ЗНАХОДЖАННЯ

У Гарадоцкім раёне галасаванне выбаршчыкаў падчас палатачнай кампаніі на двух выбарчых участках будзе адбывацца ў новых месцах

17 ліпеня Гарадоцкі райвыканкам прыняў рашэнне №625 "Аб утварэнні участкаў для галасавання па выбарах дэпутата ў Палату прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь пятага склікання". Паводле гэтага рашэння на Гарадоччыне павінны быць створаны 31 участак для галасавання. Аналіз дадатку да рашэння паказвае, што на Гарадоччыне захаваліся тыя ж самыя участкі для галасавання, якія былі і ў папярэдніх выбарчых кампаніі. Толькі змянілася месца знаходжання двух участкаў: Гагарынскага і Вакзальнага ў Гарадку.

Гагарынскі ўчастак раней знаходзіўся ў памяшканні Гарадоцкай камунальнай службы. Але пасля яе аб'яднання з Гарадоцкім прадпрыемствам цеплавых сетак і кацельных памяшканне камунальнай службы вырашылі перадаць Гарадоцкаму аддзелу следчага камітэта. У сувязі з гэтым памяшканне для размяшчэння ўчастковай выбарчай камісіі вырашылі зрабіць у фае спартыўнага зала гатэльнага комплексу Віцебскага дзяржвучылішча алімпійскага рэзерву. Менавіта так зараз называецца спартыўны зал, які раней належыў Гарадоцкай птушкафабрыцы.

Змяніла месца знаходжанне і Вакзальная ўчастковая камісія, якая раней размяшчалася ў памяшканні Гарадоцкай базавай школы. Але ў 2011 годзе базавую школы закрылі і зараз участковая камісія будзе размяшчацца ў памяшканні філіяла "Гарадоцкі лясгас" ААТ "Віцебскдрэў".

Адпаведна будуць створаны новыя склады участковых камісій на выбарчых участках. Магчыма прагназаваць амаль 100% захаванасць складаў гэтых камісій з членаў непенсійнага ўзросту. Змены мусіць будуць выкліканы толькі старым узростам членаў камісій, а таксама неабходнасцю стварэння двух камісій на новых месцах.

Трэба адзначыць, што ў былым памяшканні Гагарынскай камісіі на працягу пяці выбарчых кампаній не былі забяспечаны умовы для рэалізацыі права назіральніка назіраць за знаходжаннем ў кабінах для галасавання не больш аднаго выбаршчыка. Хутка будзе бачна, як будзе забяспечана гэта права ў новых памяшканнях.

Л. Антонаў.

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

ЗБОР ПОДПІСАЎ ПАД БЕЛ-ЧЫРВОНА-БЕЛЫМ СЦЯГАМ НА ЦЭНТРАЛЬНАЙ ПЛОШЧЫ ГАРАДКА

Леанід Аўтухоў, старшыня Гарадоцкай суполкі Партыі БНФ, прэтэндэнт на кандыдата ў дэпутаты Палаты прадстаўнікоў па Віцебскай сельскай акрузе 27 ліпеня правёў збор подпісаў на цэнтральнай плошчы Гарадка пад бел-чырвона-белым сцягам. Збор подпісаў быў прысвечаны Дню прыняцця Дэкларацыі аб суверэнітэце.

Менавіта тут тры гады назад адбыўся пікет з бел-чырвона-белымі сцягамі з нагоды падпісання Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце, які правёў спадар Аўтухоў з аднадумцамі. За гэту акцыю ў 2009 годзе актывіст атрымаў штраф у дзесяць базавых велічынь, што прывяло да канфіскацыі часткі яго маёмасці, бо Леанід адмовіўся плаціць штраф.

Пікетаванне з мэтай збору подпісаў Аўтухоў правёў у месцы, якое не забаронена рашэннем Гарадоцкага райвыканкама. Адлегласць да воінскага мемарыяла і пракуратуры была больш 50 метраў. Пра гэта прэтэндэнт тлумачыў супрацоўнікам міліцыі і ідэалагічнага аддзела Гарадоцкага райвыканкама, якія адразу завіталі да пікетоўшчыка. У далейшым збор подпісаў праходзіў пад наглядам амаль сямі дзяржаўных супрацоўнікаў, якія на адлегласці назіралі за акцыяй.

Крэатыўным было запрашэнне на пікет мясцовага музыкі, які найграваў папулярныя мелодыі: ад вясёлых качанят да "Развітанне з Радзімай" Міхася Агінскага, а выбарцы ставілі подпісы за вылучэнне Лявона Аўтухова кандыдатам у дэпутаты.

Акрамя бел-чырвона-белага сцяга на пікеце прысутнічаў дэвіз выбарчай кампаніі дэмакратычнага актывіста: "Беларусь – не карыта для чыноўнікаў! Беларусь – краіна для народа!". Гэта гучыць амаль як славуты заклік Кастуся Каліноўскага: "Не народ для улады, а ўлада для народа".

Збор подпісаў праходзіў на вялікай спякоце, якія прыйшла 27 ліпеня ў Гарадок. Выбаршчыкаў з пашпартамі ў гэтую спёку было не шмат, але за час пікетавання было сабрана больш дваццаці подпісаў.

Л. Гаравы.

Зарэгістраваны два прэтэндэнта

Віцебская сельская акруговая камісія №21 адмовіла Мікалаю Статкевічу, кандыдыту у прэзідэнты Рэспублікі Беларусь, у рэгістрацыі ініцыятыўнай групы па выбарах у Палату прадстаўнікоў і зарэгістравала двух мясцовых прэтэндэнтаў.

18 ліпеня адбылося паседжанне акруговай камісіі №21, якая па першаму пытанню разгледзіла заяву старшыні ініцыятыўнай групы Мікалая Статкевіча Аляксея Гаўруцікава. Мікалай Статкевіч пасля брутальнага разгону мірнай дэманстрацыі 19 снежня 2010 году да падвядзення вынікаў прэзідэнскай кампаніі быў схоплены спецслужбамі і па палітычна матываванаму прысуду пазбаўлены волі на шэсць гадоў. Міжнарона супольнасць – ААН, ЗША, Еўрапейскі Саюз патрабуюць яго вызвалення і рэабілітацыі ў правах, як умовы аднаўлення зносін з уладамі Беларусі.

Але беларускія улады не выкарысталі гэту магчымасць пад час палатачнай кампаніі і масава адмаўляюць у рэгістрацыі ініцыятыўнай групы Мікалая Статкевіча.

Другім пытаннем было пытанне аб рэгістрацыі ініцыятыўнай групы Уладзіміра Шыцько, дырэктара Лужаснянскай кадэцкай школы. Парушэнняў норм заканадаўства ў заяве не было і ініцыятыўная група У. Шыцько атрымала парадкавы нумар 1.

20 ліпеня акруговая камісія разгледзіла заяву ініцыятыўнай групы Леаніда Аўтухова, старшыні Гарадоцкай суполкі Партыі БНФ і таксама не выявіла ў заяве парушэнняў і зарэгістравала групу пад нумарам 2.

Пакуль не заявіў аб сваіх дэпутацкіх амбіцыях дзеючы дэпутат Палаты прадстаўнікоў Васіль Байкоў, старшыня камісіі па мясцоваму самакіраванню, але хутчэй за ўсё вертыкаль не дала дабро на яго вылучэнне.

Л. Антонаў.

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

Стваральнікі інфармацыйнага партала запрашаюць неабыякавых грамадзян да ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва. У рэдакцыі магчыма бясплатна атрымаць календарыкі на 2012 год, год Дракона.

Наша газета "Гасцінец" стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/hasciniec.html, што у каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання.

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

ДАБІТЫ АСФАЛЬТ

У Гарадку ўжо больш дзесяці год не звяртаюць увагу на разбіты асфальт паміж двума каледжамі. Па гэтай дарозе вельмі рэдка ступае нага не тутэйшага кіраўніцтва.

З'езд з вуліцы Баграмяна на Сонечную ў Гарадку з'яўляецца фактычна мяжой паміж тэрыторыямі Гарадоцкага аграттэхнічнага каледжа і Гарадоцкага прафесійнатэхнічнага каледжа. Высокія дэлегацыі, якія наведваюць часам гэтыя навучальныя установы за сучасным досьведам навучання, не трапляюць на бездарожжа, якое з'яўляецца мяжой паміж каледжамі. Але жыхары вуліцы Сонечная мусяць пераадольваць гэтыя дзесяткі метраў дабітага асфальта кожны дзень на працягу дзесятка гадоў.

У краіне пабудаваны дзесяткі лядовых палацаў, праведзены не адны пампезныя Дажынкі, але папярэдні кіраўнік і цяперашні кіраўнік раёна не лічаць патрэбным заасфальтаваць гэты дзесятак метраў дабітага асфальта. Бо ў адрозненні ад жыхараў мікрараёна рэдка сюды завітваюць. А шкада.

Трэба гэтыя дзесяткі метраў дабітага асфальта ўключыць у экскурсійны маршрут высокіх дэлегацый, якія часта наведваюць каледжы. Тады хтосьці з высокага кіраўніцтва мо і пасароміць мясцовую ўладу. Або старшыня райвыканкама Васіль Муранкоў пасля асфальтавання пад'езда да свайго дому вырашыць аднавіць асфальтавае пакрыццё гэтай дарогі.

Л. Антонаў.

КУЛЬТУРНАЕ ЖЫЦЦЁ

Кіно на Віцебшчыне адмірае

У Гарадоцкім раёне, як і ў іншых раёнах Віцебскай вобласці, ужо трэці год спынена платная дэманстрацыя фільмаў. Аб гэтым магчыма даведацца з чарговай статыстычнай справаздачы.

Яшчэ ў 2005 годзе на Віцебшчыне было зарэгістравана 290 кінаустановак, якія платна дэманстравалі кінафільмы. Але мінулая пяцігодка нанесла сакрушальны удар па кіно, як асобнаму віду мастацтва на Віцебшчыне. На яе канец у нашым азёрным краі існавала толькі 49.

У 2009 годзе кінаустановак ужо не стала ў Воршы, Віцебскім, Бешанковіцкім, Лепельскім, Полацкім, Пастаўскім, Ушацкім раёнах, а ў 2010 годзе да іх дадаўся і Браслаўскі раён. Пры наяўнасці чатырох кінаустановак ужо трэці год не адбываецца платны паказ кінафільмаў і ў Гарадоцкім раёне. Такая ж сітуацыя і ў Чашніцкім, Шаркаўшчынскім і Сененскім раёнах вобласці. Менш тысячы гледачоў пабывала па гадавой справаздачнасці на прагляндзе фільмаў у Шумілінскім, Талачынскім, Аршанскім і Міёрскім раёнах.

Па Беларусі ж сітуацыя зусім іншая. У іншых абласцях толькі адзін-чатыры раёна, дзе не працуюць кінаустаноўкі. Пры гэтым па краіне за шэсць гадоў назіраецца рост гледачоў на кінапаказах. У 2011 годзе іх прыйшло больш дзесяці мільёнаў – рэкорд 21 стагоддзя. Ды і ў Віцебску таксама пры выкарыстанне сучасных тэхналогій кінапаказу назіраецца рост цікавасці гледачоў да кінафільмаў. Калі ў 2005 годзе была наведвальнасць больш 148 тысяч, то ў 2011 годзе было прададзена ў Віцебску больш 294 тысяч білетаў.

Наогул, у свеце пры сучасным падыходзе да кінапаказу стужак устойліва падтрымліваецца цікавасць гледачоў. На Беларусі лідэрамі паказу сталі амерыканскія фільмы: "Піраты Карыбскага мора: на странных берагах" – 421 тыс. гледачоў, "Гары Потэр і Дары смерці. Частка2" – 304 тысячы, "Трансформеры 3: Цёмны бок Месяца" – 276 тысяч. Беларуская стужка "Рыжык Залюстэркам" сабрала годную лічбу ў 80 тысяч гледачоў.

Л. Антонаў.

СТАТЫСТЫКА СВЕДЧЫЦЬ

Кожны чацвёрты, а на Гарадоччыне амаль кожны трэцці

Кожны чацвёрты беларус загінуў пад час Вялікай айчынай вайны. Але і кожны чацвёрты беларус быў прыцягнуты органамі унутраных спраў да адміністрацыйнай адказнасці ў 2011 годзе. Гэта вынікае з афіцыйных даных Нацыянальнага статыстычнага камітэта.

Нацыянальны статыстычны камітэта апублікаваў даныя аб адміністрацыйных правапарушэннях, па якіх арганамі унутраных спраў вынесены пастановы аб накладанні адміністрацыйных спагнанняў. Лічбы росту правапарушэнняў і іх агульная колькасць уражвае. Асабліва у параўнанні з папярэднімі гадамі. Статыстыка зафіксавала, што на Беларусі за 2011 год было вынесена 2 728 834 адміністрацыйных спагнанняў на дзевяць з паловай мільёнаў беларусаў. За тры гады рост спагнанняў склаў больш 810 тысячы выпадкаў. Вось так скаліся адносіны беларусаў з нормамі правапарадку.

Рост адміністрацыйных правапарушэнняў адбыўся па такіх відах: дробны крадзёж з 25 тысяч у 2008 годзе да 35 тысяч у 2011; распіццё алкагольных напіткаў, з'яўленне ў грамадскім месцы ў нецвярозым стане або на працы з 186,7 тысяч у 2008 г. да 303,7 тысяч у 2011; ухіленне непаўнагадовых у антыграмадскую дзейнасць – з трох тысяч да 5,3 тысячы раз.

Асаблівы рост правапарушэнняў звязаны з масавай аўтамабілізацыяй беларусаў за апошнія гады і датычыцца дарожнага руху. Самі вялікі рост правапарушэнняў звязаны з парушэннямі нормаў эксплуатацыі транспартных сродкаў: з 328,8 тысячаў у 2008 годзе да 605,2 тысячы ў 2011 годзе – амаль двукратны рост за тры гады. Наступным відам правапарушэнняў стала "любоў" беларусаў да больш хуткай язды, чым рэгламентуюць дарожныя правілы: з 364,4 тысяч у 2008 годзе да 528,1 тысяч у мінулым годзе. Магчыма пры гэтым адзначыць, што за тры гады амаль не змянілася колькасць беларусаў, якія заўважаны ў нецвярозым стане за стырном машыны або адмовіліся прайсці асведчанне на наяўнасць алкаголю: было раней 46,2 тыс., а стала 46,8 у 2011г. Праўда, у 2010 годзе быў зарэгістраваны самы вялікі лік такіх выпадкаў – 50, 2 тысячы.

Дадалася працы за апошнія гады не толькі органам унутраных спраў, але і судам. Калі ў 2008 годзе было разгледжана 244 226 спраў, то ў 2011 годзе аж 441 701 спраў. Праўда па больш 60 тысячам спраў суды не прынялі рашэнняў, а накіравалі справы на дапрацоўку прыняўшы рашэнні па 379 627 справах. Сярод вынесеных спагнанняў дамінуюць штрафы, якія былі зафіксаваны ў 324 408 выпадках. Але калі ў 2008 годзе яны склалі вельмі ўнушальную суму ў 83,2 млрд. рублёў, то ў 2011 годзе пры значным росце спагнанняў колькасць штрафаў зменшылася да 64,5 млрд. рублёў.

Пры агульным росце адміністрацыйных правапарушэнняў па краіне адбыўся іх рост і па Гарадоцкаму раёну. Калі ў 2008 годзе было зафіксавана 5 535 выпадкаў правапарушэнняў, то ў 2011 годзе аж 8 347. І гэта пры тым, што насельніцтва раёна зменшылася напару тысяч чалавек і стала напрыканцы 2011 года менш дваццаціпяці тысяч чалавек. Канешне, трэба адзначыць, што за год асобнага грамадзяніна могуць і не адзін і не два разы прыцягнуць да адміністрацыйнай адказнасці. Але гэтыя лічбы разбураюць міф аб талерантнасці і законапаслухмянасці беларусаў. Або магчыма сказаць наадварот – органы назірання за правапарадкам актывізаваліся і забяспечылі гэты рост адміністрацыйных правапарушэнняў.

Л. Гаравы.

ПРАБЛЕМА АЛКАГАЛІЗАЦЫІ

Няўжо знікне "чарніла"?

У Віцебскім раёне, як і ва ўсёй Віцебскай вобласці на перыяд уборкі з продажу павінна знікнуць таннае віно. Такое даручэнне даў 26 ліпеня на паседжанні Віцебскага аблвыканкама яго старшыня Аляксандр Косінец пры разглядзе пытання пра выкананне патрабаванняў Дырэктывы №1 «Пра меры па забеспячэнні грамадскай бяспекі і дысцыпліны» ў частцы выканання заканадаўства пра працу, ахову працы і дадатковых мерах па забеспячэнні бяспекі жыццядзейнасці ў траўманебяспечных галінах народнай гаспадаркі.

Рашэнне абумоўлена нізкай вытворчай дысцыплінай, цесна злучанай з ужываннем алкаголю на працоўным месцы, і прапарцыйна высокім узроўнем выпадкаў згубы і цяжкага траўматызму. На ягонае прыняцце паўплывала і тое, што з пачатку года за знаходжанне на працы ў стане алкагольнага ап'янення звольнена 728 працаўнікоў (з іх 2 кіраўніка і 31 службовая асоба), таксама зафіксавана шэсць выпадкаў атрымання цяжкіх траўмаў на вытворчасці, ці 14% ад іх агульнай колькасці, адбылося з працаўнікамі ў стане алкагольнага ап'янення. Напрыклад, цяжкую траўму рукі атрымала разгрузчыца сыравіны Сенненскага льнозавода, якая абаперлася на ўключанае абсталяванне, ужываючы алкаголь на працоўным месцы. Абуральным пацверджаннем адсутнасці кантролю ў дадзеным пытанні з'яўляюцца выпадкі смерці працаўніка ДСУ №63 Талачынскага раёна пад коламі пагрузчыка ў выніку спробы крадзяжу дызпаліва і згубы трактарыста-машыніста ААТ «Данукалава-Агра» Лёзненского раёна з прычыны падзення ў латок транспарцёра гноявыдалення ў стане моцнага алкагольнага ап'янення.

Паўплываць на сітуацыю, па меркаванні старшыні аблвыканкама, дапаможа адсутнасць у продажы на перыяд уборачнай танных пладова-ягадных вінаў. Ён выказаў меркаванне, каб на паліцах засталіся толькі алкагольныя напоі даражэйшага цэнавага сегмента і нагадаў пра планы рэгіёна па спыненні вытворчасці адзінарных пладова-ягадных вінаў: у цяперашнім годзе іх вытворчасць павінна скараціцца на 15%, а ў 2013-м цалкам спыніцца.

Падобныя заявы ўжо неаднаразова рабіліся кіраўнікамі розных узроўняў, пачынаючы ад усенародна абранага, а воз, як кажуць, і зараз там. Пачакаем 2013-га і даведаемся ці то гэта пусты гук, ці то насамрэч можна пабудаваць камунізм у асобна ўзятай вобласці.

Тое ж, што ўзнятая парблема вымагае такіх радыкальных падыходаў, гаворыць пра маштабы народнай алкагалізацыі, а яна відавочная. Не трэба нават заглыбляцца ў статыстычныя справаздачы–дастаткова паназіраць за наведнікамі вясковых і гарадскіх крамаў. Нярэдка купленая бутэлька раскаркоўваецца і апустошваецца наўпрост за рогам магазіна, у якім яна куплена.

Але ж алкагалізм не толькі адна з прычынаў эканамічных стратаў, а хутчэй следства ўсяго ладу жыцця, збудаванага тут па савецкай мадэлі. Ладу, калі ад чалавека не патрабуецца адказнасці за лёс краіны, калі школа выхоўвае інфантылізм, якія не ўсведамляюць сябе часткай сусветнай цывілізацыі, дзе ўжо тут да цвярозага ладу жыцця.

Некалі мы ўжо чулі заявы падобнага зместу: наступствамі гарбачоўскай барацьбы з вінапіццём стаў развал СССР. Неяўжо ўлада спадзяецца, што застарэлую хваробу можна вылекаваць такімі другаснымі мерамі. 18 гадоў споівалі, а за год узяліся і прывялі насельніцтва ў стан прытомнасці. Баюны ды толькі! Не, калі ўжо народ паглядзіць цвярозымі вачыма на сваё становішча, тут ужо не дапаможа ні даражэйшы цэнавы сегмент, ні адмарозкі з дручкамі.

Т. Гаражанка.

ПАЛІТЫЧНЫЯ ВЯЗНІ

«Прашу вызваліць мяне»

З палітвязнем віцьбічам Сяргеем Каваленкам ў Магілёўскай калоніі сустрэліся бацька Аляксандр і брат Віталь. Бачыліся яны са зняволеным адны суткі.

Як паведаміў Аляксандр Каваленка «Радыё Свабода», статут злоснага парушальніка рэжыму яго сын атрымаў за тое, што не своечасова лёг на ложак і адмовіўся мыць туалет. Сярод асуджаных прыбіраць туалет лічыцца зневажальнай працай, таму ён адмовіўся яе выконваць.

На пытанне адносна прашэння пра памілаванне Аляксандр Каваленка адказаў, што сын напісаў толькі адзін радок: «Прашу вызваліць мяне».

Па словах Аляксандра, сын не прызнаў сваёй віны. Адміністрацыя прапанавала напісаць прашэнне пра памілаванне прыкладна месяц назад. Палітвязень не спадзяецца на хуткае вызваленне, бо для гэтага трэба хадайніцтва адміністрацыі калоніі. «А яго Сяргей не чакае, бо яго зрабілі злосным парушальнікам», – адзначыў Аляксандр Каваленка.

У калоніі не прынялі лекі для Сяргея, якія прывезлі сваякі. Сказалі адпраўляць пасылкай. Супраць гэтага, па словах сваякоў, выступіў начальнік медыцынскай часткі.

У калоніі працягваецца спатканне палітвязня з жонкай Аленай і сынам Валянцінам. Яно завяршыцца 27 ліпеня. Малодшую дачку Сяргея Коваленкі Вікторыю са спатканя забралі з сабой брат і бацька. Па іх словах, ёй цяжка знаходзіцца з бацькам ва ўмовах не прыдатных для малога дзіцяці.

Т. Гаражанка.

НАШЫ "ПАРЛАМЕНТАРЫІ"

КОНЬ В СЕНАТЕ

ИЗВЕСТНЫЙ ИСТОРИЧЕСКИЙ ФАКТ: РИМСКИЙ ИМПЕРАТОР КАЛИГУЛА ВВЕЛ В СОСТАВ СЕНАТА СВОЕГО КОНЯ. ТАКИМ ОБРАЗОМ, КОНЬ ПО КЛИЧКЕ ИНЦИТАТ ВОШЕЛ В ИСТОРИЮ КАК САМЫЙ ВЫСОКОПОСТАВЛЕННЫЙ ЖЕРЕБЕЦ, А ИМПЕРАТОР КАЛИГУЛА ДОЛГО СЧИТАЛСЯ СУМАСШЕДШИМ. ОДНАКО СЕЙЧАС ИСТОРИКИ ПЕРЕСМОТРЕЛИ СВОИ ОЦЕНКИ.

В новой исторической трактовке считается, что Калигула при соблюдении всех демократических процедур (конь был объявлен гражданином Рима, как требовал закон того времени) просто высмеял бездельников. Более того, выяснилось, что когда эксцентричный император был убит, народ выступил против вывода коня из сената.

Потому что в отличие от других законодателей, Инцитат никого в тюрьмы не сажал, дурных советов не давал и требовал совсем немного на свое содержание.

Две тысячи лет прошло, а какие очевидные параллели! Калигула, он же Гай Юлий Цезарь, известен своим принципом: «Пусть ненавидят, лишь бы боялись». Ну а конь… Нет, лица в белорусском парламенте человеческие. Но все-таки уже очевидно, что наш правитель тоже сделал свой ход конем, формально использовав для этого демократические процедуры.

Простой пример из жизни сегодняшней Беларуси недавно привел епископ Гомельский и Жлобинский Стефан. Так и сказал: «Самый простой пример». «Вы знаете, что в домах престарелых есть норма, согласно которой лежачему человеку положен один памперс на трое суток? – спросил епископ Стефан у журналиста газеты «Вечерний Гомель». – Можно ли содержать так лежачих людей?»

Я тоже журналист, и я этого не знала. Даже мысли, даже тени подозрения не было, что можно дойти до такой степени цинизма. Громогласно отчитаться, что лежачих больных государство обеспечивает памперсами и подгузниками, засветиться в качестве заботливых благодетелей в СМИ и на телеэкранах, а на самом деле установить издевательскую норму «один – на три дня». Почему не один на месяц или даже на год? Какими физиологическими процессами обоснована эта норма?

Конечно, даже не надо быть медиком, чтобы понимать, что человек от такого «подарка» будет умирать в вони и собственных испражнениях. Но в Палате представителей было 14 депутатов-врачей, большое профессиональное лобби. Как они могли молчать? Те, кто давал клятву Гиппократа. Те, кто знает и видел, что такое лежачий больной. Почему никто из них ни разу даже не заикнулся, что государство просто не имеет права тратить миллионы долларов на то, чтобы запускать в космос спутники или отправлять экспедиции в Антарктиду, когда так страшно умирают собственные граждане?..

14 врачей сидели в Палате представителей как народные избранники, но так истово одобряли все решения власти, что даже не вспомнили о некоторых физиологических отличиях, которые есть между мужчинами и женщинами. Хотя именно из-за этих особенностей строения организма инвалиды-колясочники, лежачие, парализованные мужчины используют не памперсы, а наружные урологические катетеры.

Эти злополучные катетеры и мочеприемники вообще не попали в списки изделий санитарно-гигиенического назначения, которыми государство обеспечивает инвалидов. Про тысячи человек, про тысячи больных мужчин просто забыли, о них никто даже не подумал. Будто их нет, будто они уже умерли или испарились. Так какой вообще толк от того, что в парламенте заседали врачи?

Конечно, в XXI веке это вообще позор – иметь такую проблему. Это стыд невероятный – экономить на памперсах и катетерах для больных людей. Это скотство – вычеркнуть из списка тех, кому положены памперсы, глубоких стариков, главный диагноз которых – старость. Это просто какая-то форма государственного людоедства. Потому что простейшее и элементарное, что государство должно обеспечить своим больным и немощным – право жить и умирать, извините, не в моче и фекалиях.

Однако никто из депутатов не осмелился на эти темы даже говорить, не то что добиваться и требовать. Хотя это не политика. Это не защита политзаключенных. Это не с открытым забралом да против коррупции, против силовиков. Это то, что даже в наших условиях они могли и должны были делать. И все равно не стали. Струсили.

Они струсили по мелочи, и тем более трусили по-крупному. Беларусь вымирает. Разными хитростями выводят из статистики смерти от онкозаболеваний, но очевидное невозможно спрятать: в каждой белорусской семье есть умершие от рака и редко у кого – от старости.

По последним данным РНПЦ онкологии и медицинской радиологии, за последние 10 лет заболеваемость раком в Беларуси выросла на треть, на 34%. Правда, никто по этому поводу не кричит «Караул!». И даже наоборот, нас всячески успокаивают, что не надо паниковать, потому что такая тенденция во всем мире, и дальше будет только хуже.

Вроде все так. Только во всем мире рак выявляют на ранних стадиях и лечат. А у нас – когда человек начинает загибаться, сам идет к врачу, но сделать уже ничего невозможно. Врачи прекрасно знают это важное отличие. Знают, что во всем мире для выявления рака на ранних стадиях выстроена целая система. Знают, что простейшее и элементарное в ранней диагностике – это анализ крови на онкомаркеры. Вот заболели вы, скажем, ангиной или, абсолютно здоровый, пришли за водительской медсправкой, и вас отправляют сдать такой анализ.

Посчитав белки-гормоны в крови, оказывается, можно выявлять опухолевые процессы в самом начале. Только нашему государству это не надо. У нас не нашлось денег. На самые разные причуды и авантюры, на «Славянский базар», на хоккей, на новые самолеты, на новые резиденции деньги есть, а на спасение людей от смертельных стадий рака – нет. И именно депутаты принимали такие законы о государственном бюджете. «За» голосовали даже депутаты-медики.

Кто они после этого? Врачи? Государственные деятели? Представители народа?..

Чем больше думаешь, тем очевиднее, что конь в сенате это действительно некий символ уровня нынешнего белорусского парламентаризма. Правда, кормим мы его слишком щедро.

Светлана КАЛИНКИНА, «Народная воля».

НУ І НУ!

ЗАНИМАТЕЛЬНАЯ АРИФМЕТИКА

УХОДЯЩАЯ НЕДЕЛЯ ПОДАРИЛА ЧУДНУЮ ИГРУ ЦИФР. В ПЕРВОМ ПОЛУГОДИИ ДОХОДЫ БЮДЖЕТА БЕЛАРУСИ ОТ ПРИВАТИЗАЦИИ СОСТАВИЛИ ОКОЛО 1 МИЛЛИОНА ДОЛЛАРОВ, А ПЕРВЫЙ ЗАМЕСТИТЕЛЬ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ МИНГОРИСПОЛКОМА ИГОРЬ ВАСИЛЬЕВ ВЫМОГАЛ У ИНОСТРАННОГО ИНВЕСТОРА ВЗЯТКУ В РАЗМЕРЕ 500 ТЫСЯЧ «БАКСОВ».

Конечно, эти два темы напрямую друг с другом не связаны. Но соотношение всё равно впечатляет: по данным КГБ, госчиновник требовал «на лапу» сумму, равную половине поступлений от приватизации в масштабах всей страны!

А хотите еще немного занимательной арифметики? Согласно обязательствам перед Антикризисным фондом ЕврАзЭС Беларусь в 2012 году должна обеспечить поступления от приватизации на 2,5 миллиарда долларов. По итогам первого полугодия, план выполнен на 0,04%.

И, на закуску: 1 год и 9 месяцев – столько провел на посту первого заместителя председателя Мингорисполкома Игорь Васильев. До этого он работал директором минского комбината силикатных изделий, то есть чиновником не являлся. Вот и возникает вопрос: то ли наши госструктуры портят и развращают людей в кратчайшие сроки, то ли на вторую должность в столице изначально брали маститого взяточника?

Да, кстати: согласие на назначение Игоря Васильева в Мингорисполком давал видный борец с коррупцией Александр Лукашенко. Может, он теперь сам себе строгий выговор объявит за очередной провал в кадровой политике?..

Вадим Ливнев.

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ: ЧАМУ ТРЭБА ІСЦІ НА ВЫБАРЫ

"КАЛІ СТАВІШ МЭТУ "ПАКАЗАЦЬ ДУЛІНУ" ЎЛАДЗЕ І СКАЗАЦЬ, ШТО ЯНА КЕПСКАЯ, ТО БАЙКОТ – НІБЫТА НАРМАЛЬНА. АЛЕ КАЛІ ХОЧАШ ДАЙСЦІ ДА ЛЮДЗЕЙ, ЗМЯНІЦЬ ДУМКУ, ЗАВАЯВАЦЬ РОЗУМ ЛЮДЗЕЙ, ТО ТРЭБА ІСЦІ ДА ІХ", – ЗАЯВІЎ АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ У ІНТЭРВ'Ю ЖУРНАЛІСТАМ "БЕЛСАТУ".

У штабе Мілінкевіча рыхтуюцца да актыўнай агітацыі. Аляксандр Мілінкевіч вылучаецца кандыдатам у Менску па Уручанскай 109-й акрузе. У яго ініцыятыўнай групе больш за 350 асобаў, сярод якіх – бард Зміцер Бартосік, былы палітвязнявоны Мікіта Ліхавід, палітык Рыгор Кастусёў, эканаміст Сяргей Чалы, былы віцэ-рэктар ЕГУ Уладзімір Дунаеў.

Палітык упэўнены, што большасць беларусаў расчараваныя ў дзейнай уладзе і хочуць пераменаў. "Людзі заўсёды пытаюцца: а што вы хочаце зрабіць? Чаму пры вас жыццё мае стаць лепшым? Каб гэта патлумачыць, трэба ісці на выбары, ісці і казаць праўду: і пра палітвязняў, і пра тое, што сапраўдных выбараў няма. Але без паходу на выбары мы маргіналізуемся і людзі думаюць, што ўвогуле няма альтэрнатывы", – мяркуе лідар Руху "За Свабоду".

"Без ілюзіяў"

Аляксандр Мілінкевіч падкрэсlівае, што ўладам цалкам падкантрольны выбарчы працэс – ад вылучэння і рэгістрацыі кандыдатаў да падвядзення вынікаў, што дае магчымасць атрымаць парламент у выгадным для адміністрацыі складзе.

"Дэмакратычнага працэсу няма, але гэта не азначае, што ў выбарах не трэба ўдзельнічаць, – гаворыць Аляксандр Мілінкевіч. – Я удзельнічаў аднойчы ў байкоце, у 2000-м годзе. Тады толькі Мікола Статкевіч быў супраць, а мы ўсе не ўдзельнічалі. Лічу гэта памылкаю, а Мікола меў рацыю. Дарэчы, Мікола Статкевіч і сёння кажа – адтуль, з турмы, з самых цяжкіх умоваў: ідзіце да канца, распавядайце праўду, але не здымайцеся, не рабіцеся маргінальнымі".

"Іду з "Народнаю праграмаю"

Палітык зазначае, што ўлады працягваюць палітыку жорсткіх рэпрэсіяў супраць сваіх палітычных апанентаў. "Улады так сябе паводзяць, бо адчуваюць няўпэўненасць. Рэйтынг Лукашэнкі значна ўпаў, і ён не мае рэсурсаў, каб аднавіць гэты рэйтынг", – пакрэсліў Мілінкевіч. "Людзі запалоханыя, але і сама ўлада ў шокавым стане: старая мадэль не працуе, патрэбная новая. Мы будзем распавядаць пра "Народную праграму", якую склалі больш за 40 экспертаў, што выпрацавалі канкрэтныя падыходы, "дарожныя мапы" таго, што трэба рабіць у розных кірунках, – распавядае Аляксандр Мілінкевіч. – Мы маем фундаментальны дакумент, які абмеркаваны з людзьмі і складзены найлепшымі экспертамі Беларусі".

Прэс-служба Руху "За свабоду!".

РОЗНАЕ ЖЫЦЦЁ

МЯСО ВАРШАВСКОЕ И БЕЛОРУССКОЕ

В Варшаве белорусу обыкновенному избалованному социальным государством и 5,5% ростами ВВП, придется переживать удивления. Например, попробуйте объясните ему, зачем на билбордах по всему городу рекламировать мясо по 31.600 руб. (12.89 злотых)? Без кости – пишут они на этом своём билборде. Мне кажется нагло, нет?!

Нуждается ли данная свинина в рекламе? А не спровоцирует ли асоциальную очередь в мясном отделе, потом эти неприличные гыгы на ютубе. Уверены ли поляки в том, что резервы стабилизационного фонда Варшавы не истощатся в два дня по причине массового вывоза без кости за пределы страны в восточном направлении для дальнейшей бесконтрольной перепродажи еще восточнее? И, главный вопрос для белоруса обыкновенного – сколько там кило в одни руки-то за раз?

Самое социальное мясо в Минске стоит 37.450 руб. Оно и называется по-человечьи: "спинно-поясничная часть". Тут белорусу, оказавшемуся западнее от социальной своей страны, снова будет непросто – как сравнивать в цене мясо отечественное с ихним, если поляки не догадываются писать на свинине "п/ф мясокостный для вторых блюд из свинины" – 41.100 руб., как в магазинах Минска. Зато наше мясо настоящее социальное, с костью, приличной жирности и со шкуркой же.

Попробуй найди такое в Варшаве. Ага, ищи.

Там по цене нашего "п/ф мясокостного" продают, например, филейную часть (17.99 злотых или на наши 44.000 руб). В Минске филей идёт по 77.650, но это наш филей замороженный. В Варшаве по такой цене продаётся, например, пастрома (29.99 злотых или 73.380 рублей).

Не стоит рассчитывать на мясо мороженное в варшавских магазинах. Не теряйте времени зря, берите что дают, пускай даже это мясо без кости. Дома разрежете на эти странные магазинные куски, заморозите в холодильнике – и будет вам родное отечественное "п/ф", всё как вы любите.

Лопатка без кости в Варшаве стоит 13.99 злотых, на наши это неприличные 34.300 руб. Хотя б кость оставили что ли…. В мясном отделе минской крамы свинина, называемая похоже – "лопаточный отруб" – тоже недорого 38.050 руб. за кг. Но этот "отруб" рубил, кажется, маньяк, очень старался избавиться от мяса на кости. "Лопатка без кости" в магазине "Гурман" на этой неделе стоит 74.780 руб. Это 2 кило 180 грамм варшавской такой же.

Вот рёбрышки – и в Варшаве рёбрышки. Только там по 40 тысяч на наши рубли (15.99 злотых). У нас столько рулька стоит. Ребра в "Гурмане" идут по 67.130. И на вид уступают ихним. Хотя и цены уже достаточно.

Виктор Малишевский, malishevsky.livejournal.com.

БЕЛАРУСЬ І СВЕТ

ДЫЯЛОГ "ПА ПАНЯЦЦЯХ"

БЕЛАРУСКІЯ СЛУЖБОЎЦЫ ЗНОЎ ПАЧАЛІ ЕЗДЗІЦЬ НА ЗАХАД, АЛЕ РАЗГЛЯДАЦЬ ГЭТА ЯК ЗМЕНУ ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНАГА КУРСУ АФІЦЫЙНАГА МІНСКА НЕ ВАРТА.

У Вену прарвалася невыязная старшыня ЦВК, а ў Брусэль запрасілі міністра замежных справаў. Паразуменьне не дасягнута, паведамляе Польскае радыё.

Не пасьпеў мінуць ажытаж зьвязаны з паездкай Лідзіі Ярмошынай у Вену на канфэрэнцыю АБСЭ, як у Эўропу зноў падаўся беларускі афіцыйны важжор. Гэтым разам у Брусэль наведалася цэлая беларуская дэлегацыя на чале зь міністрам замежных справаў Сяргеем Мартынавым. Дэлегацыя ўзяла ўдзел у 3-й сустрэчы міністраў замежных справаў краін-партнэраў "Усходняга партнэрства". Афіцыйная тэма сустрэчы – абмеркаваньне "дарожнай мапы" Усходняга партнэрства да ініцыятываў па далейшым разьвіцьці гэтай праграмы да 2013 году. Летась беларускія ўлады ігнаравалі такія мерапрыемствы. Няўжо афіцыйны Менск узяў курс на пацяпленьне адносінаў з ЭЗ? Не, - перакананы палітоляг Андрэй Фёдараў. Андрэй Фёдараў: Гэтыя падзеі, якія адбыліся ў Вене ды Брусэлі, дачыненьня да Беларусі ня мелі. Гэта былі ардынарныя мерапрыемствы ў межах АБСЭ ды "Усходняга партнэрства". Паколькі Беларусь ня выключаная ані з той, ані зь іншай арганізацыі, то ёй накіроўваецца афіцыйнае запрашэньне. Беларускі бок накіроўвае туды сваіх прадстаўнікоў.

Цяжка ўбачыць адзнакі пацяпленьня ў заявах абодвух бакоў. Напрыклад, паводле паведамленьня МЗС Беларусі, Сяргей Мартынаў у Брусэлі казаў пра неабходнасьць няўхільнага выкананьня базавых прынцыпаў УП, пра недапушчальнасьць дыскрымінацыйных падыходаў і перааддленьне дэфіцыту дэмакратыі ўнутры "Усходняга партнэрства". Што хаваецца за гэтай афіцыйнай навамовай, тлумачыць палітоляг Аляксандар Лагвінец: "Рэжым увесь час шле сыгналы аб'яднанай Эўропе, дамагаючыся прызнаньня сытуацыі такой, якой яна ёсьць, то бок, ніякага ціску ў справе дыктатуры ў краіне. Вось таму асабісты міністар Лукашэнкі Мартынаў быў накіраваны ў Брусэль, каб яшчэ раз агучыць такую пазыцыю Лукашэнкі.

З эўрапейскага боку ў сустрэчы удзельнічалі Вярхоўны прадстаўнік ЭЗ па замежных справах Кэтрын Эштан, эўракамісар па пашырэньні ЭЗ Штэфан Фюле, кіраўнікі зьнешнепалітычных установаў краінаў ЭЗ ды краінаў УП. Іх пасланьне да афіцыйнага Менску мела наступны характар: няма месца палітвязьням у сэрцы Эўропы. Пра гэта паведаміла Кэтрын Эштан на прэсавай канфэрэнцыі па выніках сустрэчы. Яна зазначыла, што ЭЗ яшчэ раз гучна заявіў пра сваю занепакоенасьць сытуацыяй у Беларусі, у тым ліку адсутнасьцю павагі да правоў чалавека, вяршэнства закона, дэмакратыі й незалежнасьці СМІ. Таксама было заяўлена пра неабходнасьць неадкладнага вызваленьня й рэабілітацыі ўсіх палітзьняволеных."

Ці афіцыйны Менск успрыме дадзенае пасланьне? У гэтым сумняецца Андрэй Фёдараў: "На жаль, афіцыйны Менск гэтага не пачуе. Мы чулі заявы Аляксандра Лукашэнкі, што мяч на баку Эўропы. Афіцыйны Менск лічыць, што сваю частку зрабіў, выпусьціўшы Саньнікава й Бандарэнку, а Эўропа на гэта не адгукнулася. Пакуль ня будзе гэтых мераў у адказ, беларускія ўлады нічога ня будуць рабіць. На дадзены момант нічога не прымушае беларускія ўлады ісьці насустрач гэтым заклікам."

Беларускія ўлады не гатовыя нічога мяняць у краіне, бяз гэтага размовы паміж Брусэлем ды афіцыйным Менскам безвыніковыя, перакананы Аляксандар Лагвінец: "ЭЗ ня робіць градацыі паміж палітвязьнямі ды чакае вызваленьня ўсіх. Тады будзе заўважны крок насустрач з Эўразьвязу. Пакуль жа беларускія ўлады вельмі моцна расчаравалі Брусэль ды іншыя сталіцы, нават тых, хто хацеў бы больш цесна супрацоўнічаць з рэжымам. Таму ніякіх зрухаў чакаць ня варта. Тым больш, што сытуацыя пагаршаецца, зьяўляюцца новыя палітвязьні. Бачна, што сёньня рэжым не гатовы мяняць нешта ўнутры краіны дзеля дыялёгу з ЭЗ."

Эўрапейскі Зьвяз раз за разам выказвае сваю занепакоенасьць сытуацыяй у Беларусі. Брусэль нагадвае Менску абяцаньні спыніць рэпрэсіі. Беларускія ўлады адказваюць на гэта, што трэба бачыць праблемы з правамі чалавека ў краінах ЭЗ. У гэты ж час у Беларусі пачалі саджаць фатографаў ды рыэлтараў па палітычных справах.

ЛОНДАНСКАЯ АЛІМПІЯДА

"МЫ СКОЧВАЕМСЯ НА ЎЗРОВЕНЬ ДРУГОГА СВЕТУ"

ЛІДАР РУХУ «ЗА СВАБОДУ» АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ НЕ БАЧЫЦЬ НЕЧАГА ДЗІЎНАГА Ў ТЫМ, ШТО ЛУКАШЭНКА НЯ ЗМОГ ТРАПІЦЬ У ЛОНДАН.

«Паколькі уезд у Эўропу забаронены, а Вялікабрытанія ўваходзіць у ЭЗ, то проста рэалізавалася тое, пра што гаварылі эўрапейскія палітыкі з Брусэлю. І нягледзячы на тое, што Лукашэнка – прэзыдэнт беларускага НАК, гэта не дапамагло. Мне вельмі шкада,што Беларусь ня можа быць паўнавартаснай сярод эўрапейскіх краінаў. І гэта мае наступствы – эканамічныя праблемы ў стасунках з ЭЗ. Мы скочваемся на ўзровень другога сьвету, што мне вельмі балюча. Лукашэнка, можа, і сам перажывае. Але мне баліць за краіну», – пракаментаваў Радыё Свабода сітуацыю

Аляксандар Мілінкевіч.

ЖЫЦЦЁ Ў РЭГІЁНАХ

ЧАМУ ЛЮДЗІ СТРАЙКУЮЦЬ?

СЯРЭДНІ ЗАРОБАК ПАСТУПОВА РУХАЕЦЦА ДА АДЗНАКІ 500 ДАЛЯРАЎ, АДНАК, ЯК І ПАПЯРЭДЖВАЎ МІНІСТР ФІНАНСАЎ БЕЛАРУСІ, АТРЫМЛІВАЦЬ ЯГО БУДУЦЬ ДАЛЁКА НЕ ЎСЁ. ТРЫ ЧВЭРЦІ АРГАНІЗАЦЫЙ, ЯКІХ ЎЛІЧВАЕ АФІЦЫЙНАЯ СТАТЫСТЫКА, МАЮЦЬ ЗАРОБАК ДА 3 МЛН. РУБЛЁЎ. НАЙБОЛЬШ РАСПАЎСЮДЖАНАЯ ЗАРПЛАТА Ў РЭГІЁНАХ - 2-2,5 МЛН. РУБЛЁЎ. НЕВЫСОКІЯ ЗАРОБКІ СТАНОВЯЦЦА ПАДСТАВАЙ ДЛЯ ХВАЛЯВАННЯЎ У ПРАЦОЎНЫХ КАЛЕКТЫВАХ.

«Як можна жыць на 1,8 млн. рублёў у месяц?»

На прадпрыемстве «Гродножылбуд» рабочыя на мінулым тыдні наладзілі страйк, выказваючы тым самым незадаволенасць нізкім узроўнем аплаты працы. У адміністрацыі прадпрыемства (а таксама ў прафкаме) сітуацыю па тэлефоне каментаваць адмовіліся. Разам з тым, карэспандэнту БелаПАН ўдалося знайсці двух супрацоўнікаў прадпрыемства, якія пацвердзілі факт забастоўкі і растлумачылі яе прычыны.

«У страйку прымала ўдзел 200 чалавек», - паведаміў БелаПАН грузчык гарадзенскага прадпрыемства. Удзельнікі акцыі пратэсту настойвалі на павышэнні заработнай платы. Работнікі гродзенскага прадпрыемства распавядаюць, што існуючая зарплата не дазваляе нармальна жыць.

«Як можна жыць на 1,8 млн. рублёў у месяц? Як за такую зарплату можна сям'ю пракарміць і крэдыты выплачваць? », - Здзіўляецца работнік« Гроднажылбуда».

Раней на гарадзенскім прадпрыемстве ўжо ўздымалася пытанне аб заработнай плаце. Працоўныя паведамілі БелаПАН, што месяц таму спрабавау страйкаваць арматурны цэх. Тады рабочым паабяцалі зарплату падняць, аднак гэтага так і не адбылося. «Яны вось зараз не атрымалі (обещанную. - БелаПАН) заробак, і пайшлі страйкаваць», - распавядае супрацоўнік гродзенскага прадпрыемства, каментуючы пятніцкія падзеі.

Незадаволенасці рабочых у Гродна не здаюцца дзіўнымі, калі ўлічыць той узровень заробкаў, які прапануецца сёння ў рэгіёнах.

Паказальная ў гэтым сэнсе статыстыка аб вакансіях у абласных цэнтрах. Брэсцкі аблвыканкам, да прыкладу, прапануе сёння каля 4000 вакансій. У пераважнай большасці выпадкаў (3500 вакансій) прэтэндэнтам прапануецца зарплата да 2,5 млн. рублёў, што эквівалентна 300 далярам. Знайсці працу з сярэдняй зарплатай (у траўні яна складала 3,6 млн. рублёў) у Брэсцкай вобласці вельмі складана. Толькі каля ста вакансій з вышэйназваных 4000 прапануюць зарплату, якая адпавядае або перавышае сярэднюю па краіне.

«Працаўнікі ліцейных цэхаў Брэсцкага машынабудаўнічага завода, якія па ідэі павінны быць высокааплатнымі спецыялістамі, зарабляюць сёння каля 2,6-2,7 млн. рублёў», - кажа старшыня Брэсцкай абласной рэгіянальнай арганізацыі Свабоднага прафсаюза Беларускага Валянцін Лазарэнкаў. У брэсцкай гандлі, адзначае ён, зарплаты яшчэ ніжэй - касірам прапануецца 1,5 млн. рублёў у месяц. «Пры сённяшніх цэнах заробак любога працоўнага павінна пачынацца з трох мільёнаў рублёў», - перакананы Лазарэнкаў.

З улікам невысокай зарплаты, якая склалася ў рэгіёнах, карыстаюцца попытам прапановы аб працаўладкаванні ў Расіі. Праўда, «сацыяльны пакет» такога працаўладкавання вельмі своеасаблівы. «На слупах у Гродне з'явіліся аб'явы аб працаўладкаванні ў Расіі токараў, фрэзероўшчыкаў, наладчыкаў. Прапануецца: 11-гадзінны працоўны дзень, шасцідзённы працоўны тыдзень, абяцаная зарплата - ад 10 млн. да 20 млн. рублёў у месяц », - распавядае актывіст незалежнага прафсаюзнага руху Анатоль Хацько.

Нягледзячы на тое, што ў дадзеным выпадку адкрыта парушаюцца нормы працоўнага заканадаўства, прапанова расійскага працадаўцы будзе запатрабавана беларускімі рабочымі, мяркуе Хацько. «Людзі ўсё, што могуць, зробяць, каб нейкую капейку зарабіць», - кажа актывіст прафсаюзнага руху.

Рызыка павышэння зарплаты на Радзіме

З улікам розніцы ў заработнай плаце, падставы для адтоку кадраў з Беларусі за мяжу існуюць. Па апошніх дадзеных, якія прыводзіць статкамітэт СНД, у траўні 2012 сярэдняя зарплата (у эквіваленце) у Расіі складала 850 даляраў, у Казахстане - 660 даляраў, у Азербайджане - 483 даляра, у Беларусі - 435 даляраў.

Беларускі ўрад, памятаючы пра магчымыя наступствы неабдуманага росту заробкаў, паспяшалася праз тры дні пасля заявы прэзідэнта, удакладніць, якая палітыка будзе праводзіцца ў дачыненні да даходаў насельніцтва. «Калі мы гаворым аб зарплаце, эквівалентнай 500 далярам, трэба разумець, што мы кажам аб сярэдняй велічыні ... Гэта не значыць, што кожны працаўнік да канца года атрымае эквівалент 500 даляраў», - растлумачыў міністр фінансаў Андрэй Харкавец, адказваючы ў другой палове чэрвеня на пытанні журналістаў.

Старшыня Беларускага кангрэсу дэмакратычных прафсаюзаў Аляксандр Ярашук, каментуючы планы павышэння заробкаў, адзначае, што беларускія ўлады, вобразна кажучы, апынуліся сёння паміж Сцылай і Харыбдай. «З аднаго боку, існуе крайняя неабходнасць павышэння заробкаў. А з іншага боку, рэальных магчымасцяў для павышэння заробкаў сёння вельмі мала. Шлях, які прадугледжвае апярэджанне росту заробкаў над ростам прадукцыйнасці, можа справакаваць падзеі 2011 года », - мяркуе Ярашук.

Улічваючы гэтыя рызыкі, дадае ён, міжнародныя назіральнікі не падтрымліваюць планы афіцыйнага Мінска па павышэнню заробкаў. «Падчас ліпеньскага візіту прадстаўнікоў МВФ у Мінск яны прама, сустракаючыся з намі, сказалі, што заявы кіраўніцтва краіны аб давядзенні зарплаты да канца года да 500 даляраў перакрэсліваюць магчымасць будучага супрацоўніцтва фонду з Беларуссю», - рэзюмаваў Ярашук.

Дзмітрый Заяц, naviny.by.

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: 250318@list.ru Тэл. 8-02139-4-42-52, маб. + 375(29)6723842 (V), Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 30.07.2012 у 20.15. Наклад: 290 асобнікаў. Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў. Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.